

ΕΚΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΚΥ ΝΤΕ ΜΟΡΑΣΣΑΝ

ΔΥΟ ΦΡΙΧΤΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Ζ... άρχισε νά διηγείται :
— Είχε κηρυχθή ὁ πόλεμος τοῦ 1870. Ὑποχωροῦσαμε πρὸς τὸ Πόν - Ὠντερέ, γ' εἰχαμε περᾶση τὸ Ρουέν. Τὸ στράτευμα, εἰκοσι χιλιάδες ἄνδρες περίπου, εἰκοσι χιλιάδες στρατιῶτες ἔξαντλημένοι, μὲ χαμένο τὸ ἠθικὸ τους, πῆγαινε ν' ἀνασυγκροτηθῆ στὴ Χάρβη.

Τὸ μέρος αὐτὸ ἦταν χιονοκλυμένο. Νύκτωρ. Οἱ στρατιῶτες ἦσαν νηστικοὶ ἀπ' τὴν προηγουμένη ἡμέρα. Καὶ οἱ Πρώσοι ἐπλησίασαν...

Μέσα στὸ σούρουπο δὲν ἄκουγε κανεὶς ἄλλο τίποτα, παρὰ ἕναν συγχυμένον θόρυβο, τὸ θόρυβο πού ἔκανε βαδίζοντας ὁ στρατός.

ἀνάμικτο μὲ τὴν γλαγγὴ τῶν ὀπλων καὶ τῶν σπαθιδῶν. Οἱ στρατιῶτες, σωφροί, λερωμένοι, κουρελιασμένοι, βιάδιζαν βιαστικά μὲς στὰ χιόνια.

Πίσω μὲς ἀφῆναν τοὺς δυστυχισμένους ἐκεῖνους πού, ἐξηντλημένοι, ἔσταγαιασμένοι, ζητοῦσαν νά ξεκουράσουν λιγάκι τὰ ἐξυλισμένα τους πόδια.

Ἐμεῖς οἱ γεωρῆτεροι προχ' οὔρουσαμε πάντα, πληρουσιασμένοι ὡς τὸ κόκκαλο ἀπὸ τὸ κρῖο, προχωροῦσαμε σὰν κοιντισμένοι μέσα σὲ κείνη τὴν παγερὴ νύχτα, μέσα σὲ κείνο τὸ φριχτό, θανατερὸ κἄμπου, συντεταγμένοι ἠθικῶς, ἐκμηδενισμένοι ἀπὸ τὴν ἡττα καὶ τὴν ἀεληπία, νοιώθοντας μὲ φρίκη ὅτι εἴμαστε ἐγκαταλείμενοι ἀπὸ ὅλους, γαμένοι γιὰ πάντα, νεκροί !

Εἶδα δύο στρατιῶτες πού κρατοῦσαν ἀπὸ τὸ μπράτσο ἕνα γέρο ἀγένηο, μὲ πολὺ παρᾶνεο πρόσωπο, καὶ ζητοῦσαν νά τὸν παρουναιῖσαν σ' ἕνα ἀξιωματικὸ, ἔπειθ' ἐνόμιζαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κατασκόπου.

Ἡ λέξι «κατάσκοπος» κυκλοφόρησε παντοῦ ἀπὸ στόμα σὲ στόμα καὶ ὅλοι περικυκλώσανε τὸν αἰχμάλωτο. Κάποιος φώναξε :

— Πρῶτε νὰ τουφεκισθῆ !

Κι' ὅλοι αὐτοὶ οἱ στρατιῶτες πού λιποθυμοῦσαν ἀπὸ τὴν κόπωση καὶ καθορῶσαν νὰ σηριχθῶνται ὀρθοί μόνο καὶ μόνο ἐπειθ' ἀνομιλοῦσαν στὰ ντουφέκια τους, ἐνοιῶσαν ἄξαφνα ἐκεῖνο τὸ κτηνώδες καὶ θανάσιμο μῖσος πού σπρώχνει τὰ πλήρη στὴ σφαγή καὶ τὴν ἐξόντωση.

Πῆγα κάτι νὰ πῶ. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἤμουνα ταγματάρχης. Μὰ σὲ μιά τέτοια περίπτωση, δὲν ἀναγνώριζε κανεὶς ἀρχηγούς καὶ δὲ θά δισταζαν νά σκοτώσουν καὶ μένα τὸν ἴδιο.

— Εἶνε τρεῖς μέρες πού μὰς ἀκολουθεῖ πού εἶπε κάποιος. Ζητεῖ πληροφορίες γιὰ τὸ πυροβολικὸ μὰς.

Ρώτησε τότε τὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνο :
— Τί δουλειὰ κάνεις ; Τί ζητᾶς ἀπὸ μὰς ; Γιὰ ποῦ λόγῳ ἀκολουθεῖς τὸ στρατό ; Αὐτὸς τραίλισε μερικὲς λέξεις σὲ μιά διάλεκτο ἀκατανόητη.

Ἦταν ὀρισμένος ἕνας πολὺ πρᾶξενος ἄνθρωπος, μὲ σενοῦς ὄμιους καὶ βουλιὰ μάτια. Ἦταν τόσο σαστισμένος ὅταν τὸν ἔβλεπα αὐτὲς τῆς ἐρωτήσεως, ὥστε ἐβραβιώθηκα περὶ ὅτι πρόκειται περὶ κατασκόπου.

Ἦταν πολὺ περαιομένης ἡλικίας καὶ ἀδύνατος. Μὲ κυττοσε μὲ ἴφρος ταπεινὸ, ἠλίθιο καὶ ὑπουλο.

Οἱ στρατιῶτες ἐφώναζαν γύρω :

— Νὰ τουφεκισθῆ ! Νὰ τουφεκισθῆ !

Πῆγα κάτι νὰ πῶ, μὰ δὲν πρόφτασα νὰ τελειώσω τὰ λόγια μου καὶ μιά σπρωξιά φοβερὴ μὲ ἀναποδογύρισε ἀπὸτομα. Καὶ σὲ λίγο, εἶδα τὸ λυσοσασμένον πλήθος τῶν στρατιωτῶν νά πέφτει μὲ μανία πάνω σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ τὸν κυλιᾶ στὸ χῶμα !... Ὁ αἰχμάλωτος ἔπεσε, νεκρὸς σχεδόν, πάνω σὺ χιόνι.

Ὑστερα τὸν τουφεκίσαν. Τὸν πυροβολοῦσαν, ξαναγέμιζαν τὰ ὄπλα τους καὶ ξαναόρμηζαν μὲ μιά λύσσα κτηνώδη.

Ἐξαφνα μιά φωνὴ ἀντήχησε !

— Οἱ Πρώσοι ! Οἱ Πρώσοι !

Κι' ἄκουσα ἀμέσως τὴ βοὴ τῶν στρατιωτῶν ποῦτρεχαν τρομαγμένοι. Ὁ πανικός, εἶχε προκληθῆ ἀπὸ τοὺς πυροβολισμοὺς πού εἶχαν οἰχτεῖ κατά τὸ αἰχμάλωτο. Οἱ στρατιῶτες εἶχαν τρομάξει καὶ προσπαθοῦσαν νὰ σωθῶν φεγνώντας.

Ἐμεινα μόνος μπροστὸ στὸ πτώμα, μὲ δύο στρατιῶτες ἀκολουθούσους μου.

— Πρῶτε νὰ τὸν ψάξουμε, τοὺς εἶπα. Καὶ τοὺς ἔδωσα ἕνα κουτί μὲ σπέρια πού εἶχα στὴν τσέπη μου.

Ὁ στρατιῶτης πού ἔφαγνε τὸ σκοτωμένον κατάσκοπο, γύρισε καὶ εἶπε :

— Φορεῖ γαλάζια μπλουζά, ἄσπρο πουκάμισο, παντάλονι κ' ἕνα ζευγάρι παπούτσια.

Ἀφοῦ ἄναψε δεύτερο σπέρτο, ἐπανάλεβε :

— Ἀπάνω του εἶχε αὐτὸ τὸ μαχαίρι, ἕνα μαντήλι, μιά ταμπάκηρα, ἕνα κομμάτι σπάγγο κ' ἕνα κομμάτι ψωμί.

Τὸ δεύτερο σπέρτο ἔσβυσε. Ἀναφάνε τρίτο. Ὁ στρατιῶτης, ἀφοῦ ἔφαγε καλά - καλά τὸ νεκρὸ, ξανάπε :

— Αὐτὰ... ὄλα. Τίποτα ἄλλο...

— Γδύστε τον, διάταζε. Μπορεῖ νὰ κρύβῃ τίποτα στὸν κόψου τ.υ.

Τοὺς εἶδα νὰ τοῦ βγάσουν ἕνα - ἕνα τὰ ρούχα του καὶ νὰ γυμνῶνουν τὸ ματωμένον του σῶμα πού ἦταν ἔστω ἀκόμη.

Ἐξαφνα, ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, τραίλισε :

— Εἶνε γυναίκα, ταγματάρχη !

Δὲν φαντάζεσθε τί ἀλλόκοτη καὶ ὀδυνηρὴ ἐκπλήξη πού δοκίμασα τὴ στιγμὴ αὐτὴ. Δὲν μποροῦσα νὰ τὸ πιστέψω καὶ γονάτισα πάνω στὸ χιόνι, μπροστὰ στὸ πτώμα γιὰ νὰ βεβαιωθῶ. Ἦταν γυναίκα πραγματικῶς.

Οἱ στρατιῶτες, ἀποσβολομένοι, μὲ κυττοῦσαν στὰ μάτια. Μὰ ἐγὼ δὲν ἤξερα τί νὰ σκεφθῶ, τί νὰ υποθέσω.

Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς ψιθύρισε ἀργά :

— Ἴσως μὰς ἀκολουθεῖ γιὰ νὰ βρῆ τὸ παιδί της, πού ἦτανε στρατιῶτης τοῦ πυροβολικοῦ κ' εἶχε καιρὸ νὰ πάρῃ γράμμα του.

— Ἴσως, ἀπάντησε, ὁ ἄλλος.

Κ' ἐγὼ, πού εἶχα δῆ στὴ ζωὴ μου τρομερότερα πράγματα, ἄρχισα νὰ κλαίω. Κ' ἐνοιῶσα, μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴ σκοτωμένη γυναίκα, μέσα σ' αὐτὴ τὴν παγερὴ νύχτα, μέσα σ' αὐτὸν τὸν πένθιμο κἄμπου, μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ μυστήριο, τί θὰ πῆ «φρίκη» !

Τὴν ἴδια φρίκη ἐξοκίμασα πάλι, πέρα, ὅταν μοῦ διηγήθησαν τί συνέβη σ' ἕνα σιντάμα μὰς στὸ Ἀλγέριου. Ἔστερε τῆς λεπτομέρειες αὐτοῦ τοῦ φοβεροῦ δράματος. Μὰ ἴσως νὰ ἔπαυον μερικὸ ἀπὸ σὰς πού τις ἄγνωστον.

Ὁ συνταγματάρχης Φλατέο ἔφευγε γιὰ τὸ Σαντὰν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Διέσχισε τὴν ἀπέραντη ἐρημὸν τῶν Τουαρέγκ, οἱ ὅποιοι εἶνε, μέσα σ' αὐτὸν τὸν ὄκεανο τῆς ἄμμου πού ἐκτείνεται ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ ἴσμιε τὴν Αἴγυπτο κ' ἀπὸ τὸ Σουδάν ὡς τὸ Ἀλγέρι, ἕνα εἶδος περαιοτῶν, παρόμοιοι μ' αὐτοὺς πού ἐλμυνίσοντο ἄλλοι τῆς θαλάσσης.

Οἱ ὀδηγοὶ τοῦ συντάματος ἀνήκαν στὴ φυλὴ τῶν Σαμπά ἀπὸ τὴν Οὐαράγκλα.

Μιά μέρα, λοιπόν, τὸ σιντάμα ἀναγκάσθηκε νὰ καταλυθῆ στὴν ἐρημὸ καὶ οἱ ἰθαγενεῖς μὲς εἶπαν ὅτι θὰ πῆγαιναν νὰ βροῦνε νερὸ σὲ μιά πηγὴ παρακατωμαζῶ μὲ ὄλες τῆς καμήλες.

Κάποιος τότε εἶπε στὸ συνταγματάρχη Φλατέο ὅτι ἦσαν προδομένοι. Αὐτὸς ὅμως δὲν ἔδωσε προσοχὴ στὰ λόγια του καὶ ὀδήγησε σὲ κείνο τὸ μέρος τοὺς σκατανεῖς, τοὺς γιατροὺς καὶ ὅλους σχεδόν τοὺς ἀξιωματικούς. Ἄλλοιμον !... Τοὺς εἶχαν προδοῦσι πράγματι. Κι' ὅσοι προχώρησαν μὲ τὸν Φλατέο ἐμπροσθεσάρχων ὅλοι ἀπ' τοὺς Τουαρέγκ !.

Ὁ λοχαγὸς τῆς Οὐαράγκλα, πού εἶχε μείνει στὸν καταλυσμὸ, ἀνέλαβε πᾶνον τὴ διοίκηση τῶν ἐπιζώντων, πεζῶν καὶ ἰππέων, καὶ ἄρχισαν νὰ ὑποχωροῦν, ἐγκαταλείποντας τῆς ἀποσκευὲς καὶ τὰ τρέφια. Ἐνῶ ὑποχωροῦσαν, μιά φυλὴ μαζῶν πῆγε νὰ δηλώσῃ ὑποταγὴ φεγνώντας τους καὶ κουρμάδες. Ἦσαν δηλητηριασμένοι κ' ὅλοι σχεδόν οἱ Γάλλοι ἀπέθαναν καὶ μεταξὺ αὐτῶν κ' ὁ τετταεταῖος ἀξιωματικός.

Δὲν ἀπόμειναν παρὰ μερικοὶ ἰππεῖς μόνονα καὶ μερικοὶ ἰθαγενεῖς τοῦ πεζικοῦ ἀπὸ τὴ φυλὴ τοῦ Σαμπά. Εἶχαν δύο καμήλες ἀκόμη. Μιά νύχτα ἐξαφανίσθηκαν κ' αὐτὲς μὲ δύο Ἀραπάδες. Οἱ ἐλιζήσαντες τότε κατῆλθαν πῶς ἤθεε ἡ ὥρα ν' ἀλληλοφωροῦθον ἀπ' τὴν πείνα μέσα στὴν ἀτέλειστη ἐρημὸ. Χωροῖσθηκαν λοιπὸν κ' ἄρχισαν νὰ βαδίζουν ἕνας - ἕνας πάνω στὴ μαλακὴ ἄμμο, κάτο ἀπὸ τὸν καυτερὸ ἥλιο σὲ ἀπόσταση τουφεκιοῦ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο. Μπρὸς ἀπ' ὅλους πῆγαινε ἕνας ἰππεὺς, μὲ τὸ πιστόλι σὺ χέρι...

Ἐβιάδιζαν ἔτσι διη μέρα, καὶ ὅταν συναντοῦσαν καμμιὰ πηγὴ, ὁ καθένας τους ἔπινε νερὸ μὲ τὴ σειρά.

Μὰ ἕνα πρωί, κάποιος ἀπ' αὐτοὺς ἐλοξοδόρησε, πλησιάζοντας ἔτσι τὸ σύντροφο του. Κι' ὅλοι σταματήσανε γιὰ νὰ δοῦνε.

Ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸν ὅποιον ἐβιάδιζε ὁ πενιμαμένος στρατιῶτης, δὲν προσπάθησε νὰ φύγῃ. Ἐπέσε μπρομπίτα καὶ μὲ τὸ ὄπλο προτεταμένο, ἐσκόπευσε αὐτὸν πού πλησίαζε καὶ πυροβόλησε. Μὰ ἡ σφαῖρα δὲν τὸν βόηκε. Ὁ ἄλλος, σκοπεύοντας κ' αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του, ἄφησε στὸν τόπο τὸν σύντροφο του. Ὑστερα, κομμάτιασε τὸ σκοτωμένον καὶ τὸν μοίρασε σ' ὅλους.

Μ' αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινο κρέας ἐτέραψαν οἱ στρατιῶτες δύο μέρες. Ὑστερα, ὅταν τοὺς ξανάπιασε ἡ πείνα, αὐτοὺς πού εἶχε σκοτώσει τὸν πρῶτο, ξανασκότωσε ἄλλον. Καί, μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, σὰ χα-

Μπρὸς ἀπ' ὄλους πῆγαινε ἕνας ἰππεὺς μὲ τὸ πιστόλι σὺ χέρι...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

I. A.

Προφαντό λουλουδι εις το πασιφρό τον επιψύχον λουλουδιών που στολίζουν τις άριστοτεχνικές αθηναϊκές αίθουσες. Γεμάτη χάρη ή φωσφορίζουσα εξυπνάδα, ή φροσιγονία της. Η κορμοστασιά της συμμετρική σαν κοίτλα. Τα μαλλιά της θαυμα χρώματος βαφθαυσον. Το ντύσιμό της καλαισθητο και χαλαροτεροιστό χάρις σ' έμφροτο «αι» που την διακρίνει, ζορη ή άνδυαρέφουσα ή διμυλία γίνεται άφορη ή να εινε άλορη πλέον περιζήτητη ή έλεκτη ή νεαροτάτη Δεσποινίς στον χαίλαρικό τον κύκλον.

Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κοιμοτάτη κοσμική συγκέντρωσις την παρελθούσαν Τετάρτην εις το Κεντρακόν θέατρον όπου έδιδετο ή πρώτη συνανλία των εξααιρετικών Γάλλων καλλιτεχνών Βήνην και Ντουσε.

— Στά θεοσετα δεκρίναιμεν μερικώς εκ των πλέον «Σμάρτ» όπως την Δίδα Γ. Ροσοτέη με θαυμάσιον φέρεμα γχοι-μπλέ και μαντό γχοι πλασιομένο με φροθεϊές μαντίες από άστρακάν ή κοιλ- του έπανοφοροισ, σπανία ενεδείκναιμεν την φειδένια σιλουέτα της έλεκτης εκ Ρουμανίας «Ελληνίδος.

— Άλλη θαυμασιή σιλουέτα της κ. Δ. Λοβέρδου με μπλέ βελούδινο έπανοφορί και γούνες «Όπλοσομη» ένα χαριτωμένο καπέλο είδος «τόκ» με φιόγγους συνετελήθησε άρμονικά τό σύνολον.

— Ένα μπουκέτο από χαριτωμένες Δεσποινίδες ήσαν : Δίδες Δ. Λοβέρδου με φορέματα σε άποχρώσεις παστέλ, καπέλλα όμοιόχροια, και έπανοφορία γούνινα, Δίς Μ. Μιταυετή-έμψυχον Σάζ— με γχοι μαντό, ή γούνες και καπέλλα συντονισμένα.

— Μία φροσφορίζουσα από γοητεϊαν φροσιγονία και σιλουέττα μαγευτική ή κ. Σ. Π. με άλικο τζάμπερ, ή φρούτα και μαντό πτι γχορί.

— Έμψυχον άνάγλυφον ή κ. Μ. Ζαίμη με τουαλέττα όρανς και μαντό πτι γχορί.

— Μία φομοίς— εκτάκτως πικάντικη της νεαράς Δος Στ. με σύνολον σπόρ άπλουτάτων όσον και κορμόν βέρ-ρεζεντά.

— Μερικά κυρία επιμένον να φορούν καπέλλα χωρίς μπορ προτό πάνσον μετερέ ή άδικοτύπια σημαντικά, όταν ίδωσι τό προσώπο των ενόστι τό ότι δεν εινε πρώτης άνδρητότητας άλλα συγχρόως και εύγραφές.

— Τήν παρελθούσαν Πέμπτην γεύμα εις την Ίαπωνικήν πρεσβειαν επί τη εύχαίρι της πασαομοιόφορησε του Ναυάρχου κ. Τ. Πανά και «Αντιπλοιάρχου κ. «Άλεξανδρή.

— Τό τραπέζι διακοσμημένον με πολύ γοιστό. Ό άνθινος διάκοσμος άπετελειτό από χρυσάνθεμα φροσι και χίτρινα.

— Η σούγγος του ά γοαρματέος της Ίαπωνικής πρεσβείας Κα Μιακόστ εκτάκτως κομψή με μπλέ δαντέλλα.

— Παρεκάθησαν στρατηγός Φραντζής και Δίς Δάμαρ Φραντζή γλυκυτάτη φροσιγονία με λευκήν καλαισθητην τουαλέττα, κ. και κ. Γ. Πανά κομοροτάτη εμφάνισις με μαθηρ μουσελίνα άμυδροός «άντιμαντέ», Ναυάρχος και κ. Ν. Μακκά με κομψήν μαθηρ τουαλέττα, κ. και κ. Δημούλη, κ. και κ. «Άλεξανδρή χαριτωμένη εμφάνισις με πράσινα, κ. και κ. Κουκουριότη με μπλέ-γχορί, Δίς Ίρεν Ν. Μακκά πολύ εύμορη με ορόζ τούλινο φορέμα.

— Άναγγέλλεται έσπερίς διά την παραμονήν της πρωτοχρονιάς παρά τή κ. Μ. Ήλιασκού.

— Θα δοθή σειρά δεξιώσεων μπριτζ παρά τή κ. και τή κ. Δ.

σάτης, έκοψε σε κομμάτια τό πτόμα και τό μοίρασε στους συντρόφους του, κρατώντας για λογαριασμό του τό μερικόν που του άναλογοίσε.

Κ' έτσι εξακολούθησε αυτή ή υποχώρησι των άνθροποφάγων.

Ό τελευταίος Γάλλος έσφαχθήκε στην άκρη ενός πηγαϊού την ήμερα άκριβώς που έφταναν επικουρίες.

Καταλαβαίνετε τώρα τί θα πη «φρίκη» !...

Αυτό μās διηγήθηκε χθές ό στρατηγός Ζ... Γκνύ ντέ Μωπασσάν

Μ Π Ο Υ Κ Ε Τ Ο,

ΕΘΝΟΜΑΘΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΑΘΗΚΗ ΕΠΙΘΕΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ",

Έστωρικόν δι' εν έτος... Δοχ. 180|| Έστωρικόν Διφ. Άγγλιας Μία Αί έπιστολαί και τα χρηματικά έμβάσματα δέον ν' άποσύνονται προς τον Ίδιοκτήτην του «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΩΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ

Τα προηγούμενα τεύχη τιμώνται δραχ. 3.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ", ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Mr D. Stroumbos 261 w. 85th Str New-York City U.S.A

Ο ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

(Άπό τά σατυρικά φύλλα όλου του κόσμου)

Στό πρακτορείο συνουζεσιών :

— Στό σημείωμα που μοι στείλατε είδα ότι ή κόρη που μοι προσεβενότε, έχει πολλά προσόντα. Κι' όμως όταν ίδωθήκαμε μοι φάνηκε ότι ζούσανε... άραγε κοινοισαίει πάντα ;

— Όχι κύριε, μόνον όταν... περατή !...

— Τι έκαμε λέει ; Μοι ζητάτε έκατό λίρες για τό μήνημα της πεθεράς μου ! Θέλετε λοιπόν να με κάνετε να την κλαιώ ;...

Σκέψεις έντιμου κυρίας της εποχής.

— Μπορείτε να λέτε ότι θέλετε... Έν τούτοις ή γνώμη μου εινε αυτή : Όταν μιά τιμία γυναίκα πιάνει ένα φίλο, πρέπει να προσέχη πολύ μήπως αυτός εινε καμιάς φίλης της !

Άνακριτής.— Δεν γνωρίζεις λοιπόν τό ρολόγι αυτό, τό όποιο βρέθηκε μέσα στο καλάθι σου ;

Κατηγορούμενος.— Όχι.

Άνακριτής.— Βάλτε τον πάλι στη φυλακή, ως που να όμολογήση.

— Έπειτα από τρεις ήμερες.

Άνακριτής.— Λοιπόν ; Γνωρίζεις τώρα τό ρολόγι αυτό ;

Κατηγορούμενος.— Μάλιστα.

Άνακριτής.— Να έτσι σε θέλω, βρε άνδρωπε ! Τέλος πάντων ή φυλακή σ' έσφραφίσανε. Και πως τό γνωρίζεις ;

Κατηγορούμενος.— Μοι τό δέξατε, κύριε Άνακριτή, προ τριών ήμερών !...

Ό κ. Άνακριτής.—..... !

Ό Δάσκαλος στον μαθητή :

— Πως μπορούμε να μετρήσουμε τό έμβάδον ενός τριγώνου ;

— Ό μαθητής λέει μέσα του : —Μήπως τό μάθαμε αυτό ; Παλαβός θα εινε ο δάσκαλος μας !

Ό δάσκαλος που άκουει τό μουρμουρίσμα του μαθητού, χωρίς να διακρίνη τί λέει :

— Λέγε μεγαλοφώνως, ίσως εινε σωστό αυτό που ειπες !...

Ό χωρικός Μητρούσης έξομολογείται στον πνευματικό του για να πη ή μεταλλάξη.

— Μην έκλεπες γίδα στο χωριό ;

— Όχι, άγιε δέσποτα.

— Κανένα πρόβατο ;

— Θεός φυλάξοι, δέσποτα μου !

Ό παπάς του δίνει την εύχη του και ό Μητρούσης βγαίνει έξω.

Στό δρόμο συναντάει κάποιον άλλο χωρικό και γεμάτος χαρά του λέει : Τί καλά, που δεν μ' έρωτήσεσ ό παπά-Νικόλας μήν εκλεψα κανένα γουρούνι.

— Τήν παρελθούσαν Πέμπτην χορευτική μαστίχα παρά τή κ. και τή κ. Δ. «Άλεξανδροπούλου.

Η οικοδόδεσταινα μιά ιδιότυπη όμορφια που την διακρίνει έκφρασι και χάρις έφερεν τουαλέττα «αι»: μαθηρ και άσπη — μοντέλλο Πατού.

— Μεταξύ των κεκλημένων κομψότεραι εμφάνισεις κ. Γ. Σούτζου με μπλέ δαντέλλα, κ. και Δίς Γ. Ζαφειροπούλου, μπλέ-σέλ βελούδο έμπριμε Άρζάν, κ. Γ. Πετριδη με μαθηρ και άσπη, κ. Άποστολίδη με γκενάδ σύνολον.

Η Μονταίν

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ "ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ", ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΕΡΕΙ ΔΥΡΙΟΝ ΜΕ ΕΚΔΕΚΤΗΝ ΥΑΗΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ Μεταξύ των έλεκτηών περιεχομένων της εινε και τα έξης: «Ό Μαρά από της Έπαναστάσεως», «Η δίκη της Παιγκηπισής Έλισσάβετ», «Τι ήσαν οι Άλχημιστάι», «Οι Γάτοι στην άρχαια Αίγυπτο», Μιά παράξενη πολιορκία», «Ένας μακάριος λαός», «Τά βασανιστήρια των Κινέζων», «Ό έρωσ του Γαριβάλδη», «Η Άδρηλια», «Εκδικησις» κ.λ.π. κ.λ.π.

Άγοράζονται εις καλήν τιμήν παλαιά βιβλία και δόκλρηρον βιβλιοθήκη. Οι διαθετόντες τιαυτά παθαλοοονται να μās άποστείλουν κατάλογον των προς πώληρον βιβλίων των, όδος Λέκα 7.